

30.1.2015

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift 1128/2012, ingediend door L. A. (Armeens-Russische nationaliteit), over vermeende discriminatie en erkenning van haar beroepskwalificaties

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indienster is van Armeens-Russische afkomst en getrouwd met een Duits-Griekse EU-burger. Zij beweert het slachtoffer te zijn van tegenwerking en discriminatie door Duitse autoriteiten, waardoor zij slechts met grote moeite in Duitsland een verblijfsvergunning kreeg, haar ouders geen visum ontvingen om haar tijdelijk bij te staan bij de opvoeding van haar kind, haar in Letland behaalde artsdiploma in Duitsland niet wordt erkend en zij slachtoffer werd van mobbing op haar arbeidsplaats. Indienster is van mening dat haar direct een verblijfsvergunning had moeten worden verstrekt omdat zij in Griekenland – waar zij en haar man woonden voordat zij naar Duitsland verhuisden – een verblijfsvergunning had en omdat zij getrouwd is met een EU-burger is die gebruik maakte van het recht van vrij verkeer in de EU. Voorts is zij van opvatting dat haar beroepskwalificaties in Duitsland erkend zouden moeten worden omdat deze in Griekenland – waar zij als arts werkte – wel erkend werden.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 20 december 2012. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 216, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 27 maart 2013.

Indienster is ingezetene van een derde land en is gehuwd met een EU-burger met een dubbele Duitse en Griekse nationaliteit. Zij klaagt over de problemen die zij heeft ondervonden bij het aanvragen van: a) een verblijfsvergunning in Duitsland;

- b) een verblijfsvergunning voor haar ouders, ingezetenen van een derde land, in Duitsland; en
- c) de erkenning van haar beroepskwalificaties in Duitsland.

Volgens indienster verblijven de EU-burger en zijn familie voor onbepaalde tijd in Griekenland.

Opmerkingen van de Commissie

Probleem met betrekking tot de verblijfsvergunning van indienster:

Artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bepaalt dat iedere burger van de Unie het recht heeft vrij op het grondgebied van de lidstaten te reizen en te verblijven, onder voorbehoud van de beperkingen en voorwaarden die bij de Verdragen en de bepalingen ter uitvoering daarvan zijn vastgesteld.

In dit kader stelt Richtlijn 2004/38/EG de voorwaarden vast voor uitoefening van het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten door burgers van de Unie en hun familieleden en van de rechten die zijn toegekend aan EU-burgers.

Overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 2004/38/EG heeft iedere burger van de Unie en zijn familie het recht gedurende meer dan drie maanden op het grondgebied van een andere lidstaat te verblijven indien hij in het gastland werknemer of zelfstandige is of indien hij voor zichzelf en voor zijn familieleden over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste komen van het socialezekerheidsstelsel van het gastland, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het gastland volledig dekt.

Overeenkomstig artikel 3 is Richtlijn 2004/38/EG echter alleen van toepassing ten aanzien van iedere burger van de Unie die zich begeeft naar of verblijft in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit bezit.

Volgens indienster zijn de Duitse autoriteiten van mening dat haar rechten beoordeeld moeten worden naar Duits recht en dat het EU-recht daarbij buiten beschouwing kan worden gelaten, omdat haar man naast de Griekse ook de Duitse nationaliteit bezit.

Gezien het arrest van het Europees Hof van Justitie in zaak C-370/90 (Singh), geldt echter het volgende:

"Het zou een onderdaan van een Lid-Staat ervan kunnen weerhouden om zijn land van herkomst te verlaten om op het grondgebied van een andere Lid-Staat in loondienst of als zelfstandige arbeid te gaan verrichten in de zin van het EEG-Verdrag, indien bij zijn terugkeer naar de Lid-Staat waarvan hij de nationaliteit bezit, om aldaar in loondienst of als zelfstandige te gaan werken, de voorwaarden voor zijn toegang en verblijf niet ten minste gelijkwaardig zouden zijn aan die welke hij op grond van het EEG-Verdrag of het afgeleide gemeenschapsrecht op het grondgebied van een andere Lid-Staat kan genieten.

Hij zou in het bijzonder worden weerhouden om zulks te doen, indien niet ook zijn echtgenoot en kinderen gerechtigd zouden zijn om die staat binnen te komen en daar te verblijven onder voorwaarden die ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke zij krachtens het gemeenschapsrecht op het grondgebied van een andere Lid-Staat hebben."

Derhalve moeten de Duitse autoriteiten de echtgenoot van indienster ten minste behandelen als een terugkerende ingezetene overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie en indienster en haar echtgenoot rechten verlenen die gelijkwaardig zijn aan de rechten die volgens EU-recht worden verleend aan een EU-burger en zijn partner die het recht van vrij verkeer genieten.

De Commissie is bereid contact op te nemen met de Duitse autoriteiten in verband met deze kwestie en verzoekt indienster derhalve toestemming te verlenen voor de bekendmaking van haar identiteit aan de Duitse autoriteiten.

Probleem met betrekking tot de verblijfsvergunning van de ouders van indienster:

Artikel 2 van Richtlijn 2004/38/EG beschrijft welke "familieleden" van een EU-burger de in de richtlijn vastgestelde rechten kunnen genieten. Overeenkomstig artikel 2 van Richtlijn 2004/38/EG vallen uitsluitend de "rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn" binnen de definitie van familielid van een EU-burger.

Indienster geeft niet aan dat ze om een verblijfsvergunning voor haar ouders heeft verzocht omdat zij afhankelijk zijn van haar en haar echtgenoot. Derhalve valt de verlening van een verblijfsvergunning aan de ouders van indienster buiten de reikwijdte van Richtlijn 2004/38/EG en heeft de lidstaat in kwestie de exclusieve bevoegdheid.

Probleem met betrekking tot de erkenning van de beroepskwalificatie van indienster:

Uit de informatie waarover de Commissie beschikt, komt naar voren dat indienster haar medische basisdiploma heeft behaald in Letland. Indienster stuitte op problemen toen zij in Duitsland verzocht om erkenning van haar kwalificatie.

Richtlijn 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties is van toepassing op onderdanen van een lidstaat die een erkend beroep willen uitoefenen in een andere lidstaat dan de lidstaat waar zij hun beroepskwalificatie hebben gehaald. De richtlijn is tevens van toepassing op ingezetenen van derde landen die familieleden zijn van een EU-burger die zijn bij Richtlijn 2004/38/EG vastgestelde recht van vrij verkeer binnen de Europese Unie geniet.

Derhalve lijkt het zo te zijn dat de Duitse bevoegde autoriteiten Richtlijn 2005/36/EG moeten toepassen in de besluitvorming over het verzoek van indienster om erkenning van haar medische basisdiploma. Indien haar Letse kwalificatie voldoet aan de geharmoniseerde minimumopleidingseisen van artikel 24 van Richtlijn 2005/36/EG en de titel ervan is opgenomen in bijlage V, punt 5.1.1, wordt haar diploma mogelijk automatisch erkend. In andere gevallen geldt het zogenaamde algemene systeem, waarbij de Duitse autoriteiten de in Letland genoten opleiding kunnen vergelijken met de Duitse eisen. In geval van substantiële verschillen tussen de twee opleidingen, kunnen de Duitse autoriteiten voorschrijven dat er een compenserende maatregel moet worden genomen voordat ze de erkenning verlenen.

Indienster kan het Duitse nationale contactpunt verzoeken om aanvullende informatie en hulp. De contactgegevens zijn te vinden op de volgende website:

http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/contact/index_en.htm).

Conclusie

De Commissie verzoekt indienster om toestemming om haar identiteit en die van haar echtgenoot bekend te maken aan de Duitse autoriteiten om aanvullende informatie te kunnen

inwinnen over de afgifte van haar verblijfsvergunning en de rechten van haar echtgenoot als EU-burger met een dubbele nationaliteit.

4. Antwoord van de Commissie, ontvangen op vrijdag 30 januari 2015.

Ten aanzien van het feit dat indienster een visum nodig had om Duitsland binnen te reizen en geen verblijfskaart ontving overeenkomstig Richtlijn 2004/38/EG maar een 3-jarige verblijfsvergunning krachtens nationaal recht voor niet-EU-ingezetenen, wat is bevestigd door de uitspraak van een Duitse rechtbank die weigerde het EU-recht inzake het recht van vrij verkeer van personen toe te passen op indienster als niet-EU-onderdaan die gehuwd was met een EU-burger met een dubbele Duitse en Griekse nationaliteit toen zij van Griekenland naar Duitsland verhuisde, heeft de Commissie een EU-pilot procedure geopend.

Voorts is indienster van opvatting dat haar beroepskwalificatie, die zij in Letland heeft verworven, in Duitsland erkend zou moeten worden omdat deze in Griekenland – waar zij als arts werkte – wel erkend werd.

De Commissie heeft het jongste antwoord van Duitsland ontvangen op 10 september 2014.

In haar antwoord stelt de Duitse regering dat er ten aanzien van het specifieke geval van indienster naar haar weten geen beroep is ingesteld tegen de uitspraak van de nationale rechtbank. Meer in het algemeen geeft zij echter aan welke maatregelen zij heeft getroffen en welke maatregelen die zij nog zal treffen om ervoor te zorgen dat er in de toekomst over zaken zoals die van indienster besloten zal worden in overeenstemming met het EU-recht.

De Duitse autoriteiten bevestigen het juridische standpunt van de Commissie dat het EU-recht inzake het recht van vrij verkeer van toepassing is in grensoverschrijdende situaties, ook wanneer eigen onderdanen van een lidstaat naar die lidstaat terugkeren na echt en daadwerkelijk gebruik te hebben gemaakt van het recht van vrij verkeer in een andere lidstaat. Met het oog hierop bevat het Duitse visumhandboek sinds zomer 2013 bepalingen om ervoor te zorgen dat EU-recht inzake het recht van vrij verkeer van toepassing kan zijn ten aanzien van inreisvisa voor niet-EU familieleden van een EU-burger met een dubbele nationaliteit mits de EU-burger echt en daadwerkelijk gebruik het gemaakt van het recht van vrij verkeer.

Bovendien is de Commissie ervan op de hoogte gesteld dat vergelijkbare amendementen als in het Duitse visumhandboek in de loop van 2015 zullen worden ingediend op de algemene uitvoeringsbepalingen inzake de wet betreffende het vrije verkeer. Die zullen ervoor zorgen dat verblijfsrechten in Duitsland van dergelijke familieleden worden bepaald door EU-recht inzake het recht op vrij verkeer mits de EU-burger echt en daadwerkelijk gebruik heeft gemaakt van het recht van vrij verkeer.

Uit de informatie waarover de Commissie beschikt lijkt te kunnen worden afgeleid dat ten aanzien van de erkenning van de kwalificaties van indienster, Richtlijn 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties van toepassing zou moeten zijn. Indienster heeft haar beroepskwalificaties verworven in een van de lidstaten, in Letland, en bovendien komt zij in aanmerking voor Richtlijn 2005/36/EG als familielid van een EU-onderdaan als bepaald in Richtlijn 2004/38/EG. Dienovereenkomstig zullen de Duitse autoriteiten haar aanvraag beoordelen in overeenstemming met de richtlijn.

Krachtens artikel 51, lid 2, van Richtlijn 2005/36/EG moet de procedure voor de behandeling

van een aanvraag uiterlijk drie maanden na de indiening van het volledige dossier door een met redenen omkleed besluit van de bevoegde Duitse autoriteiten worden afgesloten. Deze uiterste datum kan echter met één maand worden verlengd in de in de richtlijn bedoelde gevallen. Tegen dit besluit, of tegen het uitblijven ervan gedurende de gestelde termijn, kan bij een nationale rechterlijke autoriteit beroep worden aangetekend.

Conclusie

Uit de informatie blijkt dat Duitsland, in reactie op de EU-pilot procedure die door de Commissie is geopend, al maatregelen heeft getroffen om ervoor te zorgen dat EU-burgers met een dubbele nationaliteit die echt en daadwerkelijk gebruik hebben gemaakt van hun recht van vrij verkeer in aanmerking komen voor de regels inzake gezinshereniging van het EU-recht met betrekking tot de inreis in Duitsland. Er staan nog meer maatregelen gepland voor 2015 met betrekking tot hun verblijf in Duitsland. Dit moet ervoor zorgen dat het EU-recht correct wordt toegepast op zaken zoals die van indienster. De Commissie blijft waakzaam ten aanzien van deze belangrijke materie.

Mocht indienster nog meer problemen ondervinden bij de erkenning van haar beroepskwalificaties, dan zou zij kunnen overwegen in beroep te gaan tegen de afzonderlijke besluiten van de bevoegde Duitse autoriteiten.